

Förbundet Svensk Fäbodkultur och utmarksbruk (FSF)

Synpunkter från Förbundet Svensk Fäbodkultur och utmarksbruk angående Nationell plan för förvaltning av björn, varg, järv och lodjur (remissutkast 20220701)

Förbundet Svensk fäbodkultur och utmarksbruk (FSF) anser att förvaltningsplanen i stort är bra och vi uppskattar att hänsyn till fäbodrar nämns på flera ställen. Vi ser också positivt på att sprida de stora rovdjuren över Sverige med hänsyn till fäboddrift, fritt bete på skogen utifrån mulbetesrätten samt övrig tamdjurshållning.

FSF ser det andra rovdjurspolitiska målet som en förutsättning för fäbodbruket: ”Tamdjurshållning ska inte påtagligt försvåras av rådande rovdjursförvaltning.” Vi vill också understryka vikten av regionala mål för att minimera rovdjurens påverkan på kulturarv och traditionella sedvänjor.

Förslag: Ta hänsyn till predationens samlade effekt

Vi ser ett stort behov av **ett mått på effekten av den samlade predationen** – inte bara effekten från de stora rovdjuren utan från alla rovdjur inklusive mård, räv och rovfåglar. När det blir brist på föda i skogarna ökar risken för tamdjursangrepp, och därför behöver effekten av den samlade predationen beaktas i den adaptiva rovdjursförvaltningen.

Kommentarer och förslag på tillägg

Vi har några ytterligare kommentarer och förslag på tillägg:

Rovdjurens negativa och positiva effekter (s. 10). Framställningen är snedvriden. Rovdjursturism nämns som något positivt, men rovdjur har också en negativ effekt på turism och naturvivelser eftersom många undviker just de ”björnmarker” och ”vargmarker” som nämns. Fäbodturismen påverkas klart negativt av rovdjuren, och även jaktturismen har minskat. Totalt är de negativa effekterna för fäbodbruket och naturturismen större än de positiva. Detta bör framgå av texten.

Konventionen om biologisk mångfald (CBD) (s. 22). FSF anser att det finns en tydlig målkonflikt mellan rovdjursförvaltning och fäboddrift. Risken för rovdjursangrepp gör att färre fäbodbrukare är beredda att låta sina djur beta fritt på skogen, vilket får negativ inverkan på den biologiska mångfalden.

Förutsättningar för undantag mot det strikta skyddet (s. 25). FSF vill att tredje meningen i första stycket också ska nämna björnstammen, se kursivering: ”Naturvårdsverket och länsstyrelserna har för avsikt att med hjälp av skydds- och licensjakt fortsätta fullfölja de

Förbundet Svensk Fäbodkultur och utmarksbruk (FSF)

politiska besluten om att inte försvåra förutsättningarna för tamdjurshållning samt minska koncentrationen där *varg- och björnstammen* är som tätast.”

Övergripande nationell inriktning för rovdjursförvaltningen i Sverige (s. 50). FSF anser att punktlistan behöver kompletteras med ytterligare en punkt, med följande lydelse:

- Fortsatt hänsyn till biologisk mångfald som är beroende av betande djur vid fäbodarna och i kulturlandskap. Det bör göras inventeringar på fäbodarna för att kartlägga förekomsten av rödlistade arter.

Övergripande inriktning för förvaltningen de kommande 10–20 åren (s. 51). FSF anser att punktlistan behöver kompletteras med ytterligare en punkt, med följande lydelse:

- Fortsatt högt jaktuttag i särskilt sårbara områden i mellersta förvaltningsområdet för att minska skador på betande djur vid fäbodarna, både fritt och inhägnat bete. Det gäller särskilt på värdefulla marker tex. där "särskild skötsel" är bestämd av länsstyrelsen.

Slutligen anser FSF att det behövs mer medel för att bekosta **rovdjursavvisande stängsel** runt fäbodarna, för djurens trygghet.

Förbundet Svensk Fäbodkultur och utmarksbruk (FSF)

Peter Helander

ordförande

Carin Gisslén-Schönning

sekreterare